

να πλησιάζεις τη χάρα
να υποταξεις τηγ κινηση.
Να κρατεις μεσ στα χερια
το γυμνο μυστικο του κατρου.
Αφησε να το μαζεψω
χρυσο ρευστο της γιοτης.
Δος μου τηγ κιβωτο του θησαυρου,
δος μου το κλειδι των σωματων.

2

Με περιβαλλουν οι μερες
Μετ. Φοιβος Δελφης

μερες της αναμυγησης
μερες παραμονης.

Γυωρισε μου τον τοπο
οπου γυριζει η αμφιβολια.
Κανε με γα ιδω του καθρεφτη
με τις αγγωστες αυταγακλασεις.

Μογο μεσ στην καρδια τραυματισμενος
θα μπορεσεις να μαζεψεις καποτε
του θερισμο του χρυσου που γεγγιεται.

Σαρλ Μποντλαιρ

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΚΙ Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Τι θαυμασια ημερα! Το απεραντο ευκλωνο παρκο εγκαταλειπεται στο καυτερο
ματι του ηλιου, καθως τα νειατα στην κυριαρχια του ερωτα. Η παγκοσμια εκ-
σταση καθε δημιουργηματος εκφραζεται διχως ηχο κανεναν: κι αυτα ακομη τα
κελαρυστα ρυακια φαινονται αποκοιμισμενα. Αυτιθετα απο τ αυθρωπιγα ξεφαγτω-
ματα, τουτο ειγ εγα οργιο σιωπηλο. Μια λαιψη που συγεχως αιξαιγει φαινεται γα
κανει τ αυτικειμενα γα στιλβουν ολο και πιο πολυ λες και τ αυθη καινε απο του
ποθο γα εξισωθουνε με το κυαγο τ ουραγου στην ευκριγεια των χρωματων τους,
κι η θερμη καθιστωντας ορατα ολα τ αρωματα, τα κανει γ αυψωνονται προς τον
φωστηρα και γ ανοιγουν σαν πυροτεχνηματα.

Μολαταυτα, μεσα στην γενικη χαρα αγακαλυφα εγα θλιψενο πλασμα.

Στα ποδια μιας τεραστιας Αφροδιτης, ενας απ αυτους τους λαξεμενους τρελους,
ενας απ αυτους τους επιτηδειους γελωτοποιους που δουλεια τους ειγαι γα κανουν
τους βασιλιαδες γα γελουν οταν η Τυψη κι η Πληξη τους τυραγγουν, ντυμενος
εγα φαυταχτερο γελοιο κουστουμι, φορωντας εναν σκουφο με κουδουνγακια, και-
πουριασμενος κοντα στο δαθρο, υψωνει τα δακρυβρεχτα του ματια στην αθανατη
Θεα. Και τα ματια του λενε: ειμαι ο ποταποτερος και μοναχικοτερος των αυθρω-
πων, αμοιρος αργατης και φιλιας, πολυ κατωτερος και απο τ ατελεστερα ζωα. Κι
ομως εγω, κι εγω ακομη γεννηθηκα για γα αισθανομαι και γα αγαλλοιμαι τηγ
αθανατη ομορφια.

Ω Θεα, λυπησου τη μελαγχολια μου και τηγ ανισιρροπια μου. Άλλα η αμειλικτη
Αφροδιτη, με τα μαρμαρινα ματια τηγ ατενιζει εγα απο τ αυτικειμενα, περα,
στην αποσταση.

μετ. Νικος Σπανιας

